

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 77/18
V Lucemburku dne 31. května 2018

Rozsudek ve věci C-537/17
Claudia Wegener v. Royal Air Maroc SA

Nárok na náhradu za významné zpoždění letu se vztahuje i na přímo navazující lety do třetího státu s mezipřistáním mimo území EU

Přestoupení do jiného letadla při mezipřistání nemá žádný vliv na to, že dva nebo více letů rezervovaných současně je třeba považovat za jediný let s navazujícím spojením.

Claudia Wegener si u společnosti Royal Air Maroc rezervovala let z Berlína (Německo) do Agadiru (Maroko) s plánovaným mezipřistáním a přestupem do jiného letadla v Casablance (Maroko). Když se v Casablance dostavila k nástupu do letadla do Agadiru, Royal Air Maroc jí nedovolila nastoupit na palubu s vysvětlením, že její sedadlo bylo již přiděleno jinému cestujícímu. Claudia Wegener nakonec nastoupila do jiného letadla společnosti Royal Air Maroc a do Agadiru přiletěla se zpožděním čtyř hodin oproti původně plánovanému času přiletu.

Claudia Wegener následně požádala o náhradu za toto zpoždění. Royal Air Maroc ovšem odmítla této žádosti vyhovět s tím, že C. Wegener se nemůže dovolávat nároku na náhradu podle unijního nařízení o právech cestujících v letecké dopravě¹.

Toto nařízení se totiž nevztahuje na lety uskutečněné výlučně mimo území Evropské unie². Vzhledem k tomu, že letiště v Casablance a v Agadiru se nacházejí v Maroku, závisí otázka použitelnosti nařízení na tom, zda je třeba oba lety (Berlín – Casablanca a Casablanca – Agadir), které byly rezervovány současně, považovat za *jediný* let (s navazujícím spojením) z členského státu (Německo), nebo zda je třeba na ně nahlížet jako na dva samostatné lety, takže na let z Casablanky do Agadiru by se nařízení nevztahovalo.

Za těchto okolností Landgericht Berlin (Zemský soud v Berlíně, Německo), k němuž C. Wegener podala žalobu, požádal Soudní dvůr o výklad nařízení.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku rozhodl, že nařízení se vztahuje na přepravu cestujících uskutečněnou na základě jediné rezervace a zahrnující, mezi jejich odletem z letiště umístěného na území členského státu (v Berlíně) a jejich přiletem na letiště umístěné na území třetího státu (v Agadiru), plánované mezipřistání s přestupem do jiného letadla mimo území Unie (v Casablance).

Podle Soudního dvora z nařízení i z judikatury³ vyplývá, že když se – stejně jako v tomto případě – rezervují dva lety (nebo více letů) současně, je pro účely nároku cestujících na náhradu třeba považovat tyto lety za jeden celek. Tyto lety je tudíž třeba považovat za *jeden a týž* „let s navazujícím spojením“.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10). Podle tohoto nařízení mají cestující v letecké dopravě v případě zrušení letu nebo zpoždění přiletu o tři hodiny nebo více nárok na paušální náhradu ve výši 250, 400 nebo 600 eur (podle vzdálenosti).

² Nařízení se podle svého čl. 3 odst. 1 vztahuje a) na cestující odlétající z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva a b) na cestující odlétající z letiště umístěného na území třetí země na letiště umístěné na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, pokud neobdrželi náhradu nebo náhrada a nebyla jim poskytnuta pomoc v této třetí zemi a pokud je provozující letecký dopravce dopravcem Společenství.

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 2013, Folkerts (C-11/11, viz TZ č. 18/13).

Soudní dvůr poukazuje dále na to, že přestup do jiného letadla, ke kterému může v případě přímo navazujících letů dojít, nemá na tuto kvalifikaci vliv. Žádné ustanovení nařízení totiž nepodmiňuje kvalifikaci přímo navazujících letů tím, zda jsou všechny lety, které je tvoří, zajišťovány týmž letadlem.

Taková přeprava, jako je přeprava dotčená ve věci v původním řízení, musí být proto jako celek považována za *jediný* let s navazujícím spojením, takže se na ni musí nařízení vztahovat.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106